

ENTREVISTA A CARLOTA GUERRERO

RESPONSABLE DE CATALUNYA FILM COMISSION

PER AURORA COROMINAS | MARÇ 2021

"Una de les tasques és publicitar que al nostre país hi ha uns bons partners de coproducció internacional. El focus ha derivat des de la promoció interna a la promoció internacional"

Carlota Guerrero, Barcelona, 1969, és llicenciada en Filologia anglesa per la Universitat de Barcelona i en Periodisme per la Universitat Pompeu Fabra. En la seva trajectòria professional va començar treballant a Viladecans TV (gestionada per Paral·lel40), va seguir en el programa MEDIA, en l'equip de producció de BTV, i fent gestió amb Paral·lel 40 coordinant la Sales Office del Festival de Cinema de Sitges per a Catalan Films i també el DocsBarcelona. Finalment, va recalcar a l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC) com a responsable de

la Catalunya Film Commission que, ens els seus inicis, formava part de la Barcelona-Catalunya Film Commission, una oficina que unificava els serveis de les film commissions de Barcelona (antiga Barcelona Plató) i Catalunya. Les dues Film Commissions han estat de les primeres entitats en el tret de sortida per a la sostenibilitat en l'audiovisual en el nostre país.

A.C.: Quan i com arriba a Catalunya Film Commission?

C.G.: Vaig començar el març del 2007 perquè s'acabava de signar un conveni entre el Departament de Cultura, l'ICEC i l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, l'ICUB, amb l'objectiu de crear una única oficina que, sota el nom de Barcelona-Catalunya Film Commission, donés servei a tota Catalunya. En una primera fase, la meua feina va ser estendre la informació, fer créixer una xarxa, donar a conèixer la Film Commission per tota Catalunya. Durant els primers anys vaig voltar molt per tots els municipis i em vaig adonar que vivim en un lloc fantàstic! Van ser uns anys molt rics, interessants i de xarxa en dos sentits: les localitzacions i les persones. Vaig conèixer gent que llavors eren auxiliars i ara són grans del sector. Ha estat un creixement de xarxa, de territori i d'indústria. Va ser al 2014 que es va decidir desvincular les dues Film Comissions, la de Barcelona i la de Catalunya, tot i que seguim compartim moltes coses i col·laborem, com en la pàgina web, per exemple.

A. C.: En què es basa la relació de la Catalunya Film Commission amb la Barcelona Film Commission? Es cenneix a Barcelona?

C. G.: A la Barcelona Film Commission, tot i que no es donen permisos, sí es gestionen permisos de produccions culturals. És l'atenció al carrer de les necessitats dels rodatges que Catalunya Film Commission no fa. Fem les reunions de presentacions de projectes conjuntament, sobretot en llargmetratges i sèries quan iniciem els projectes. A Barcelona Film Commission donen una atenció més específica, al detall de cada necessitat, fan la gestió directa del rodatge, i nosaltres ho fem de manera més general, un acompanyament més global. I quant a l'intercanvi d'informació entre les dues oficines flueix d'una manera molt natural. Al final, en números rodons, de les quatre-mil produccions anuals -comptant com a producció qualsevol activitat que té una ocupació en un lloc públic, des de sessions fotogràfiques a rodatges- tres-mil poden tenir lloc a Barcelona. Per tant, unes mil produccions tenen lloc a la resta de Catalunya. La coordinació d'aquestes mil produccions és una de les tasques de Catalunya Film Commission.

“En números rodons, de les quatre-mil produccions anuals -des de sessions fotogràfiques a rodatges- tres mil poden tenir lloc a Barcelona. Per tant, unes mil produccions tenen lloc a la resta de Catalunya. La coordinació d'aquestes mil produccions és una de les tasques de Catalunya Film Commission”.

A. C.: Han canviat els objectius inicials de la Catalunya Film Commission?

G. G.: Sí, els objectius han canviat. Al principi el que calia era trobar interlocutors arreu del territori, com a tasca fonamental. Que als municipis hi hagués algú que atengués, expliqués i fes un seguiment de la producció. En un principi la feina es basava en identificar quins municipis tenien interès en atendre produccions, des dels Pirineus al Delta de l'Ebre, de Lleida a Girona. Identificar la persona de l'Ajuntament que faria la tasca d'atenció així com dotar d'eines als ajuntaments per organitzar un sistema d'atenció als rodatges. Ara tenim una xarxa amb més de dos-cents vint municipis representats amb diversos graus d'implicació i amb diferents nivells de producció.

A. C.: Quins serien els més actius?

C. G.: Municipis amb cent-vint, cent-trenta actuacions per any serien l'Hospitalet de Llobregat (que recull moltes produccions de Barcelona), El Prat de Llobregat, Terrassa, Tarragona, la zona del Garraf... Són municipis que sumen, creuen en el projecte, saben com funciona el sector, les necessitats... El sector audiovisual al final és molt petit, i les reputacions també hi compten, i se sap allà on s'hi roda bé, allà on no, se sumen moltes circumstàncies. On hi ha una bona atenció les productores repeteixen. On també s'hi roda molt bé, tot i que no tenen aquest centenar de produccions, és a Lloret, a la ciutat de Girona, a la Garrotxa... Hi ha molts llocs amb bona reputació i on es treballa molt bé.

A. C.: A la pàgina web hem pogut consultar un treball exhaustiu que heu fet per posar a l'abast Catalunya com a plató: per temes, per localitzacions, normatives... i també de coproducció. Coproduïu o ajudeu a coproduir?

C. G.: El que venem és el territori, on també s'hi suma la indústria i els professionals. En aquesta segona fase de promoció en la que estem ara, nosaltres no coproduïm, però som part

de l'ICEC, part del Departament de Cultura, que és on es dissenyen les línies de suport a la producció audiovisual. Justament aquest 2020 s'ha resolt la primera línia de suport a la coproducció internacional minoritària. Una de les nostres tasques és publicitar que al nostre país hi ha uns bons *partners* de coproducció internacional. El focus ha derivat des de la promoció interna a la promoció internacional.

A. C.: A la web de l'ICEC apareix Catalan Films, quina relació té amb Catalunya Film Commission?

C.G.: Som dos serveis independents però complementaris i treballem molt de la mà. Nosaltres tenim complicitats a tot arreu. Catalan Films exporta l'audiovisual produït a Catalunya, i la nostra funció principal, en temes internacionals, és importar producció. Al final hi ha un punt de coincidència. El que fan els dos serveis és posar llum a la nostra indústria i professionals. En termes internacionals anem conjuntament als mercats audiovisuals d'arreu. I anualment editem, entre altres, el *Shoot and Coproduce*, un llibret que resumeix l'activitat de l'any i que conté un directori d'empreses. És una de les eines conjuntes per explicar al món què és el que Catalunya ofereix a l'audiovisual internacional. Coincidim i sumem.

A. C.: Fa temps que treballeu el tema sostenibilitat en l'audiovisual? Heu elaborat una guia de recomanacions?

C. G.: A l'ICEC, des del novembre del 2017, ja es treballa sobre aquesta inquietud, així com també ho fa R4Films, o la Pompeu Fabra mateix, més recentment... La necessitat de parlar de sostenibilitat és present arreu, no només des de l'audiovisual. El primer acte sobre sostenibilitat que vam fer va ser al festival de Sitges i vam convidar l'Esmeralda Ruiz, de Fresco Films, una de les primeres productores que ha posat en pràctica temes de sostenibilitat. També hi havia una representant de ProMálaga com a *partners* espanyols de GreenScreen, una iniciativa europea en temes de sostenibilitat. Formem part de Green Regio, el grup de treball que tracta els temes de sostenibilitat dins de Cine Regio, que és l'Associació que reuneix els fons regionals de suport a l'audiovisual a Europa. És a dir, des del 2018 parlem de sostenibilitat de manera activa. El que hem fet és veure quines eren les sensibilitats, cap on anaven i quines eines existien. Hem intentat que aquesta inquietud, que semblava que s'anava engrandint,

anar-la simplificant en la mateixa mesura i arribar a una conclusió que sigui el més universal possible. I en aquest procés d'escolta i anàlisi han passat coses. Trentino Green Film, a través de Cine Regio, ha decidit presentar un *checklist*, com a eina d'estàndard europeu i de certificació per a qui ho vulgui aplicar, de manera que es pot fer servir d'autoavaluació. Proposa mesures que cada productora pot portar a terme.

“Des del 2018 parlem de sostenibilitat de manera activa. El que hem fet és veure quines eren les sensibilitats, cap on anaven i quines eines existien. Hem intentat que aquesta inquietud, que semblava que s’anava engrandint, anar-la simplificant en la mateixa mesura i arribar a una conclusió que sigui el més universal possible”

Des de la Barcelona Film Commission s'està pendent de publicació d'una guia per als rodatges a Barcelona ciutat. En tindrem notícies aviat, per tant, el que ens va semblar des de Catalunya Film Commission era que no havíem d'oferir una tercera guia. I estem treballant en un projecte que no és una eina de certificació, però que podria arribar a ser-ho en un futur, i que reuneix allò que apareix en Trentino Green Film i el què recull la Barcelona Film Commission. D'aquesta manera, algú que hagi de treballar a Roma i/o Barcelona pugui aplicar uns mateixos estàndards a qualsevol ciutat. Estem en aquesta fase d'elaboració, afegint altres consideracions, però en la línia que, qualsevol municipi, quan gestioni un rodatge, sàpiga que hi ha una oferta d'estàndard. És una eina autoexplicativa, intuïtiva i d'informació que fa que es comprovi si la producció està sent sostenible. Es centra en la fase de producció, tot i que hi ha algunes consideracions sobre la fase de desenvolupament, és a dir, la preproducció. Esperem que vegi la llum a finals del primer semestre de 2021.

“El que ens va semblar des de Catalunya Film Commission era que no havíem d'oferir una tercera guia. I estem treballant en un projecte que no és una eina de certificació, però que podria arribar a ser-ho en un futur, i que reuneix allò que apareix en Trentino Green Film i el què recull la Barcelona Film Commission. D'aquesta manera algú que hagi de treballar a Roma i/o Barcelona pugui aplicar uns mateixos estàndards a qualsevol ciutat”

A. C.: Com hem de treballar per unir esforços?

C. G.: La idea és recollir aportacions i idees de tothom que treballi en sostenibilitat i ser útil, no anar en paral·lel a tot allò que s'estigui desenvolupant. I

justament, part del procés d'aquest projecte del que ara parlava és estar en contacte, escoltar i debatre amb tothom que està treballant en temes de sostenibilitat.

A. C.: L'audiovisual sostenible també s'ha de llegir des de la perspectiva econòmica i social. Ha entrat en la vostra agenda?

C. G.: Hi ha pràctiques que sense l'etiqueta de sostenible ja es duen a terme, com treballar amb la població dels llocs d'allà on rodes. El primer rodatge d'impacte en aquest sentit va ser *Joc de Trons* a Girona, l'any 2015, on es va oferir figuració amb persones del municipi. A les productores els agrada la implicació i complicitat amb els territoris.

Una altra eina de sostenibilitat és que l'ICEC té la condició, en les seves subvencions de producció la incorporació d'estudiants en pràctiques per facilitar, a través de la feina, la formació de professionals.

De fet, la sostenibilitat és un dels eixos de treball de l'ICEC des de 2020 i algunes línies de subvenció dels sectors culturals apliquen criteris per fomentar la sostenibilitat, adaptant la mirada a les característiques de cada sector i a les mesures a valorar per avançar en la sostenibilitat mediambiental, cultural, econòmica i social.

A.C.: De la seva assistència a Congressos Internacionals recentment, ha detectat si hi ha nous temes a l'agenda internacional?

C. G.: Entenc que sí. Fa cosa d'un mes hem entrat en la junta europea de les Film Comissions i aquesta participació ens proporciona un contacte directe amb el que es fa a nivell internacional. Els temes que hi ha sobre la taula són òbviament els rodatges en temps de pandèmia, la sostenibilitat, la coproducció i la necessitat de col·laboració internacional per donar aire a la indústria local. Estem al dia i estem fent el que el sector demana.

“Els temes que hi ha sobre la taula són òbviament els rodatges en temps de pandèmia, la sostenibilitat, la coproducció i la necessitat de col·laboració internacional per donar aire a la indústria local. Estem al dia i estem fent el que el sector demana.”

A. C.: Com relançar Catalunya Film Commission després del Covid?

C. G.: Per sort no hem parat, excepte els mesos de confinament total. Ja a la Fase 1 de desescalada es podia rodar seguint les normatives, i el 3 de juliol es van publicar els protocols per a tot el sector cultural, per part del Departament de Cultura, amb relació directe amb el Procicat. Tot el sector s’ho pren molt seriosament i no s’ha hagut de suspendre cap rodatge. Per tant, no es tracta tant de relançar com de recordar que hi som fent trobades virtuals, assistint a mercats internacionals, tenint presència a European Film Market...

A. C.: Des de la talaia que li proporciona Catalunya Film Commission quina impressió té del futur de l’audiovisual?

C. G.: Tot i que és una pregunta molt àmplia, crec que hi ha una qüestió a resoldre que és el paper de les plataformes. És un repte que va més enllà de les Film Comissions: com influeixen les plataformes en la producció independent a Europa? Aquest és un gran tema amb moltes incògnites a desvetllar. La sostenibilitat com a repte global hi és present i hi seguirà sent en totes les agendes internacionals. I per acabar, cal que les relacions amb les administracions siguin clares i fluides, això ho aprecien molt els productors, que l’acollida del sector audiovisual sigui el més àgil i transparent possible perquè ens fa competitiu. Hem de continuar treballant tal i com ho estem fent, intentant que els productors no marxïn i que vinguin els de fora, seguint alerta per identificar les necessitats dels sector i atendre’l amb la major eficàcia possible.